

sp. 493, spørgetiden den 16. januar 1991 – at man sikrer, at kommissoriet udvides, således at man også kan undersøge korrektheden og sandfærdigheden af de svar, der er givet fra regeringen til Folketinget efter sammenlægningen af de to banker.

Og jeg beder om et klart tilsagn fra statsministeren; ellers er vi jo blevet holdt for nar her i dag.

Pia Larsen (V):

Skal jeg forstå statsministerens bemærkning om, at Færøernes Lagting gør regning uden vært, hvis de tror, det hjælper at stå fast – det var statsministerens seneste besvarelse – således, at statsministeren allerede nu fortæller Færøerne, at der ingen grund er til, at de kommer med deres konstruktive ændringsforslag til regeringens forslag, for der er ikke noget at diskutere?

Ivar Hansen (V):

Der er jo ikke noget at sige til, at de spørgsmål her tager lidt lang tid at afvikle. Det er jo, fordi vi er ved et helt centralt spørgsmål om Folketingets arbejde, nemlig mulighederne for at kunne få svar fra regeringen på de spørgsmål, Folketinget stiller.

I dag er der ikke igangsat nogen undersøgelser. Regeringen håber at blive enig med færingerne. Jeg sagde før: Den forhåbning tror jeg vi alle deler.

Så spørger jeg: Hvis der nu ikke opnås enighed i næste uge – og vi er jo tæt på målstregen – vil det så være sådan, og nu gentager jeg spørgsmålet, at statsministeren og regeringen øvrige ministre i sommerens løb og til efteråret vil besvare alle nærgående og konkrete spørgsmål om den sag med: Regeringen håber stadig væk, vi på et eller andet tidspunkt får en undersøgelse, og derfor skyder vi alle spørgsmål ud indtil videre?

Det var det, jeg spurgte statsministeren om, men jeg fik et helt andet svar.

Svend Aage Jensby (V):

Statsministerens forgænger, den tidligere statsminister hr. Poul Schlüter, afvæbnede ikke i sin tid, nemlig den 16. januar 1991, et spørgsmål fra den nuværende statsministers partifælle hr. Ole Espersen på en så elegant – jeg siger det i anførselstegn – måde, som statsministeren affærdigede mit spørgsmål på før, nemlig mit spørgsmål om at lade kommissoriet blive udvidet til at omfatte tiden, indtil undersøgelsen går i gang.

Da stillede hr. Ole Espersen det spørgsmål til den daværende statsminister: Vil statsministeren udvide kommissoriet, således at undersøgelsesdommeren også kan undersøge korrektheden og sandfærdigheden af de svar, som er givet til Retsudvalget fra Justitsministeriet efter den periode, hvori berostillelsen foregik, altså efter januar 1989?

Det svarede statsminister Poul Schlüter klart ja til. Jeg går ud fra, at den nuværende statsminister også kan give et lige så klart svar.

Torben Lund (S):

Apropos det med afgrænsningen af undersøgelsen, er det så ikke sådan, at det er rigtigt, når det står i lovforslagets bemærkninger, at man på Færøerne, da man afgrænsede, hvad det var, man bad om at der kunne laves en undersøgelse af, sagde, at undersøgelsesretten skulle undersøge og beskrive udviklingen vedrørende aktieombytningen i Føroyabanken og Sjøvinnubanken den 22. marts 1993?

Det er det, der er formuleret fra færøsk side, og det svarer jo egentlig ganske godt til det, der står i § 2 i lovforslaget om det, der skal undersøges, sådan at det, der sættes i værk igennem lovforslaget, i virkeligheden svarer til det, man også fra Færøerne har haft ønske om skulle undersøges. Man går endda lidt videre; man går faktisk frem til sammenlægningen af bankerne i 1994.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan i anledning af hr. Uffe Ellemann-Jensens spørgsmål starte med at gøre opmærksom på, at den rigtige rækkefølge jo må være at få kortlagt, om der overhovedet er nogen sag for hr. Uffe Ellemann-Jensen, ikke sandt? Det er jo vigtigt. Er der en sag for hr. Uffe Ellemann-Jensen, eller er der ikke? Og hvis det uheld skulle være ude – set med hr. Uffe Ellemann-Jensens øjne – at der ikke er nogen sag, jamen så er der jo heller ikke noget at komme efter.

Derfor er den eneste rigtige måde at gøre det på – og det tror jeg alle ved lidt tænksomhed kan være enige i: Først undersøger vi tingene, og når vi har undersøgt tingene – og det er det, undersøgelseskommissionen får som opgave – så diskuterer vi her i Folketinget: Er der grundlag for et politisk ansvar? Er der grundlag for et retligt ansvar?

Det må være sådan, at tingene skal ske i den rigtige rækkefølge. Regeringen løber ikke fra noget ansvar. Regeringen har ikke noget at skjule.